

Humor en dichterlijke subjectiviteit: de casussen van De Génestet en HaverSchmidt

Anthony Manu (Vrije Universiteit Brussel)

Deze presentatie onderzoekt humor als een uitdrukkingsvorm van de dichters subjectiviteit in *Leekedichtjes* (1860) van Petrus Augustus de Génestet en *Snikken en grimlachjes* (1868) van François HaverSchmidt. Ze analyseert hoe talige strategieën die humor opwekken ertoe bijdragen dat de gedichten de subjectiviteit van beschreven ervaringen op de voorgrond plaatsen. Ze vertrekt van de gedachte dat de poëzie van De Génestet en HaverSchmidt tot een Nederlandse negentiende-eeuwse traditie van humoristische literatuur behoort die, dankzij haar humor, bijdroeg tot de veranderende visie op subjectiviteit in het wereldbeeld van die tijd. Vervolgens stelt ze dat humoristische tekstuele structuren in de gedichten subjectiviteit verkennen doordat ze, op een pragmatisch niveau, een communicatieve situatie impliceren waarbij op een subjectieve manier aan de context gerefereerd wordt. Ze creëert tot slot een model voor die subjectieve humoristische referentialiteit door aspecten van bestaande pragmatische humormodellen te combineren en aan te passen aan de communicatieve situatie van negentiende-eeuwse poëzie.